

Behandling, at Prisen vil blive sat i Overensstemmelse med de Udtalelser, der faldt i det andet Ting; men jeg vil tilføje, at man naturligvis ikke kan garantere, at der vil komme saa og saa mange Tusinde Kroner ind ved Salget. Det beror paa, om der indtræder saadanne Epidemier eller en saa hyppig Brug af Serumet, at Afsætningen bliver den samme, som den har været i de Aar, hvis Gennemsnitsforbrug Lovforslaget er bygget paa. Denne Forudsætning er ogsaa tiltraadt i det andet Ting.

Det andet Punkt, som der altsaa heller ikke udtales noget om i Loven, er, at Meningen ved Oprettelsen af dette selvstændige Institut har været, at det ikke skulde fuldstændig løsrives fra Forbindelsen med Universitetets bakteriologiske Laboratorium, hvoraf det hidtil har været en integrerende Bestanddel, men — hvad der ogsaa var forudsat under Forhandlingen i det andet Ting — at denne Forbindelse skulde vedligeholdes. Det har netop været en af mine og vel ogsaa andres Grunde til, at man ikke har kunnet gaa ind paa Tanken om at lægge Institutet f. Eks. i Aarhus og ikke i Kjøbenhavn. Instituttet vil nemlig ogsaa tjene til Undervisning for de lægestuderende paa det særlige Omraade, og det skal tillige være et Institut, hvor der kan foretages den fornødne Eksperimentering i beslægtede Retninger af Fremstillingen af Serum. Dermed følger tillige, at det rimeligvis altid vil blive saaledes, at den, der beskikkes til Direktør for Anstalten, ogsaa vil blive den Professor, som har med den medicinske Bakteriologi at gøre. Det er ganske særligt Tilfældet i nærværende Øjeblik og udtalt i det andet Ting, at det maatte betragtes som en Selvfølge, at den Mand, som med saa stor Dygtighed og Kraft har taget sig af Bakteriologiens Udvikling i Landet, er den, der vil blive beskikket til Direktør, og som jeg i Henhold til Lovens Paragraf fra det Øjeblik, Pladsen kan besættes, vil tillægge de 1,000 Kr., som ere bestemte til Direktøren. Disse i Loven ikke omtalte Forudsætninger har jeg fundet Anledning til her at udtale og gentage, saaledes som jeg ogsaa har gjort det i det andet Ting.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 39 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsidenten.

Man gik derpaa til:

Eneste Behandling af Forslag til Lov om et Tillæg til § 41, 2det Stykke, i Lov om det offentlige Fattigvæsen af 9de April 1891.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 153—154, et Bilag til de nedenstaaende Ændringsforslag i Tillæg B. Sp. 1699 fg.)

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Justitsministeren*:

1) Som Nr. 3 indføres: „Kostens Indskrænkning til Vand og Brød i 2 × 5 Dage. Overstiger Tidsrummet, hvori denne Skærpelse er ikendt, 5 Dage, gives der efter denne Tids Forløb en Mellefrist af 5 Dage paa almindelig Kost. For Personer mellem 15 og 18 Aar gælder Kostindskrænkningen dog kun Morgen- og Aftenmaaltiderne, hvorhos Mellefristen bortfalder.“

2) Lovforslagets Slutningspassus „Nærværende Tillæg . . . sagesløs Person“ udgaar.

3) Vedtages Ændringsforslag Nr. 1, rettes i 2det Stykke „en af eller begge“ til: „en eller flere“.

De stillede Ændringsforslag sattes først under Forhandling.

Justitsministeren (Goos): Jeg har til ladt mig at stille 3 Ændringsforslag — hvoraf det ene er redaktionelt — til Forslaget, som det er vedtaget i det andet Ting. Jeg gør den højtærede Formand opmærksom paa, at der er et Par Tryk- eller Skrivefejl i Ændringsforslagene. I anden Linie af det første Forslag skal staa „til Vand og Brød i indtil 2 × 5 Dage“ — dette Ord „indtil“ er altsaa faldet ud —, og i det tredje Ændringsforslag skal det, jeg foreslaar sat ind i Stedet for, hvad der i Folketinget er vedtaget, ikke være „en eller flere“, men „en eller flere af“, ellers vilde dette Ord „af“ komme til at mangle. Jeg haaber, at dette kan betragtes som rene Trykfejlsrettelser.